

[Palle Simonsen.]

at dette forslag ikke var særlig gennemtænkt. Jeg må sige, at efter det indtryk, debatten har givet her, har der ikke været megen tvivl om, hvad der egentlig lå i dette forslag.

Som hr. Melchior var inde på, drejer dette sig om et forslag til folketingsbeslutning, og det kan derfor kun være nogle hovedprincipper. Hvis sådan et forslag til folketingsbeslutning vedtages, er det regeringens opgave på grundlag af disse hovedprincipper at udarbejde den lovgivning, der skal til. Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt for så vidt, når det drejer sig om et forslag til folketingsbeslutning, at komme med denne kritik.

Jeg kan forstå på socialdemokratiet, at man har lavet den arbejdsdeling, at først skulle socialministeren svare sagligt, og derefter skulle hr. Albertsen vælte skidtspanden ud over forslaget. Jeg synes egentlig, det er en lidt for uartikuleret måde, hvis jeg må bruge det udtryk, at tage sagen på, som hr. Albertsen gjorde det, og derfor har jeg sådan set ikke nogen kommentarer til de ting, hr. Albertsen sagde.

Men jeg vil gerne sige til ministeren, der havde en række principielle ting, der er væsentlige, at ministeren siger for det første, at da man gennemførte bistandsloven, var der ikke nogen tvivl om, at der skulle ydes hjælp til borgere i vanskeligheder uanset årsagen. Nej, det er korrekt, men det forhindrer da ikke, at vi efterhånden kan få nogle erfaringer, der viser os noget om, at vi måske på nogle områder må ændre holdning.

Nu er det så uheldigt, at dette forslag har ligget i 2 måneder, før det kom til første behandling. Jeg føler mig ret sikker på, at i dag er der en væsentlig større forståelse for tankegangen i dette forslag, end der var for 2 måneder siden, da det blev fremsat, og jeg tror nok, at ministeren og andre, der er så stærke modstandere af forslaget, skulle tænke sig lidt mere om, for dette er ikke bare et spørgsmål om at tilbagevise en problemstilling med nogle tekniske argumenter. Det er et spørgsmål om at prøve at undersøge nærmere: er der noget på et område her, der er galt? Og hvis vi ikke retter det, får det så nogle konsekvenser i befolkningen med hensyn til forståelsen for en fornuftig socialpolitik? Jeg tror ikke, det går, hvis folketetinget bare med argumenter, der går tilbage i tiden, ved stædig holden fast på disse argumenter, afviser enhver tanke, hvor man

får nogle erfaringer frem, der viser, at det forholder sig anderledes. Jeg tror ikke, det går, for så bliver det sværere og sværere at opnå forståelse for tingene. Det er faktisk det, der ligger i forslaget. Men siger: ja men de konflikter, vi nu har oplevet, er et eksempel på, at det offentlige bliver en part i konflikten. Ministeren siger, at det er ikke rigtigt, for hvis myndighederne standser udbetalingen, vil myndighederne for alvor blive part i konflikten. Det er jo ikke rigtigt, hr. minister. Det, det drejer sig om i praksis, er, at mennesker deltager, hvis vi tager den aktuelle konflikt på typografområdet, i en overenskomststridig konflikt. Man henter hjælpen på bistandskontoret, og så vil befolkningen opfatte det, som om det er det offentlige, der sikrer, at denne konflikt kan fortsætte; anderledes er det ikke. Jeg tror, det er vigtigt, at vi i hvert fald gør os denne problemstilling klar.

Ministeren siger, at man skal tilbagebetale pengene, og det cirkulære, som er udsendt den 17. december, og som ministeren skal aflevere til hr. Melchior, er en stramning. Ja, det er nok en stramning, men det er en meget beskeden stramning, for man kommer jo ikke uden om bistandslovens grundprincipper, som ministeren selv ridsede op, at man skal yde hjælp i enhver situation, hvor mennesker er i vanskeligheder. Derfor kan det kun blive en meget beskeden stramning, den kan aldrig nogen sinde tilsidesætte bistandslovens egentlige grundlag. Vi er enige om, at det er det, der her skal pilles ved, hvis man skal kunne ændre. Derfor mener jeg ikke, at ministerens cirkulære er så farlig meget værd.

De skal tilbagebetales, disse penge, ja. Der er mennesker, der har deltaget i overenskomststridige konflikter et par måneder efterhånden, så det er mange penge, der skal tilbagebetales, og man stiller sig selv spørgsmålet: hvornår vil disse penge blive tilbagebetalt? Det må i hvert fald være et spørgsmål, som kommer til at optage folketetinget meget, når vi kommer nogle måneder længere frem: er pengene, der er udbetalt i den aktuelle situation, blevet tilbagebetalt?

Men dertil kommer en anden ting, som vi ikke kan se bort fra, når vi skal prøve at se på tingene ud fra et retfærdighedssynspunkt. Der er mange mennesker i dette samfund, som er i vanskeligheder på den ene eller den anden måde. De kan ikke uden videre gå på bistands-